

Scenariusz lekcji nr 10

ROZGRZEWKA

Rozpoczynamy lekcję odegraniem przez dzieci scenki z poprzedniej lekcji, której dzieci nauczyły się na pamięć w domu. Powtarzamy dialog taką ilość razy, żeby każde dziecko wcieliło się przynajmniej raz w jedną z postaci.

FILM

Następnie odsłuchujemy dialog z kolejnej lekcji, nie zaglądając do tłumaczenia. Prosimy dzieci, by opowiedziały, co zrozumiały ze scenki. Słuchamy dialogu po raz drugi, tym razem zaglądając do tłumaczenia, i po raz trzeci, robiąc przerwę po każdej wypowiedzi, tak aby dzieci mogły powtórzyć każde wyrażenie (najpierw grupowo, potem indywidualnie).

Następnie proponujemy przykłady sytuacji z codziennego życia dzieci, pytając, które z wyrażeń użytych w dialogu można by użyć w konkretnym przypadku.

Kiedy właśnie przedstawiłeś kolegom/koleżankom Twój pomysł lub Twoje zdanie na jakiś temat, możesz zakończyć swoją przemowę pytaniem „**Qu'en pensez-vous?**” (Co o tym myślicie?). Kiedy młodszego brata lub siostrę boli np. brzuch, możesz zażartować „**Trop de bonbons ?**” (Za dużo cukierków?). Jeżeli np. czujesz, że coś pali się w kuchni, możesz mamę ostrzec, mówiąc „**Ça brûle !**” (Coś się pali!). Kiedy ktoś Cię spyta, jak leci, a Ty właśnie dostałeś dwójkę a na dodatek ostatnio nic Ci się nie układa i nie chcesz już więcej tego ukrywać, powiesz „**Ça va très mal.**” (Jest bardzo źle). Kiedy zwracasz się do kolegi, możesz wtrącić zwrot „**mon pote**”, np. „**Słuchaj, mon pote...**”, co będzie znaczyło „Słuchaj, [mój] stary...”. Jeżeli niecierpliwy młodszy brat lub siostra włączy telewizję na kwadrans przed rozpoczęciem Wieczorynki, możesz to skomentować „**Ce n'est pas trop tôt ?**” (Czy to nie za wcześnie?). Kiedy ten brat lub siostra chce napocząć smakowite ciasto przed przybyciem gości, możesz mu/jej pogrozić palcem, mówiąc: „**On n'a pas le droit !**” (Nie wolno nam!).

Prowadzący zajęcia powinien mieć przygotowanych kilka rozmaitych sytuacji, w których można wykorzystać wyrażenia z dialogu. Można posiłkować się wyżej podanymi przykładami lub wymyślić własne, a w razie wątpliwości zapraszamy do kontaktu z nami. Zachęmy dzieci do wymyślenia innych sytuacji a grupa niech proponuje stosowne wyrażenia.

Prosimy dzieci, żeby na kolejne zajęcia nauczyły się dialogu na pamięć.

SŁÓWKA

Przechodzimy do zakładki „Słowniczek”. Dzieci oglądają obrazki, odsłuchują wymowę słów i głośno je powtarzają (grupowo i indywidualnie).

GRAMATYKA

Przechodzimy do zakładki „Gramatyka”. Po zapoznaniu się z materiałem gramatycznym możemy zaproponować dzieciom, by wykonały ustne ćwiczenie polegające na tym, że każde dziecko - korzystając z materiału zawartego w poprzednich lekcjach – układa proste zdanie oznajmujące, a kolejne dziecko układa do niego pytanie za pomocą intonacji albo dodając na

początku „Est-ce que. Dziecko, które ułożyło pytanie, układa następne zdanie oznajmujące itd.

Przykładowe zdania:

- Tu es Polonais : 1) Tu es Polonais ? 2) Est-ce que tu es Polonais ?
- C'est une fille (un garçon, un monstre, une brute, mon cahier ...) : 1) C'est une fille ? itd.
- Je veux des pâtes (des bonbons, des gâteaux, des fleurs ...) : 1) Est-ce que je veux des pâtes ?
- Tu aimes les animaux (les fleurs, les voitures, les vacances, les voyages ...)
- Tu parles beaucoup.

Ponieważ ćwiczenia zawarte w zakładce pod tym samym tytułem wymagają nieco więcej uwagi oraz znajomości materiału leksykalno-gramatycznego z poprzednich lekcji (mamy na myśli Ćw. 1), proponujemy, by dzieci wykonały je w domu.

WYMOWA

Przechodzimy do zakładki „Fonetyka”. Dzieci zapoznają się z materiałem dotyczącym dwóch liter czytanych jako 1 dźwięk. Można poprosić dzieci, by w 2-osobowych grupach wyszukały we wszystkich 10 zakładkach „Słówka” jak najwięcej przykładów zawierających nowo poznane 2-literówki „ou”, „oi” i „ch”. Wygrywa grupa, która zapisze ich najwięcej.

Na koniec można spytać dzieci, które dźwięki sprawiły im najwięcej trudności.

KULTURA

Zapoznajemy się z treścią zakładki „Kultura”.

Po przeczytaniu artykułu pytamy dzieci czy dowiedziały się czegoś nowego na temat Francji. Czy coś je zdziwiło?

Który z opisywanych rejonów dzieci miałyby ochotę zobaczyć? Co takiego je zaciekało? Jak sądzą: czy i w jaki sposób znajomość języka francuskiego mogłaby im ułatwić i uprzyjemnić pobyt w rejonie, w którym jego mieszkańcy znają francuski? Czy chcieliby zaprzyjaźnić się z kolegą z tych rejonów? Gdyby się zaprzyjaźnili, czego chcieliby się od niego dowiedzieć?

Czy znają inne kraje, które posiadają takie odległe, zamorskie terytoria, w których mieszkańcy porozumiewają się w tym samym języku a które różnią się kulturą i krajobrazami?

Na przykład:

- Anglia (angielski) – np. Bermudy, Falklandy, Wyspa Św. Heleny (na której więziony był Napoleon, francuski cesarz)
- Holandia (niderlandzki) – Antyle Holenderskie (na Morzu Karaibskim)